

Nr 178.

Av herr **Lindhagen**, om införande i förordningen angående expeditionslösen av bestämmelse, att protokoll över borgerlig vigselförrättning icke behöver lösas av kontrahenterna.

Inom Stockholms magistrat ha kontrahenterna, som ingått borgerlig vigsel inför magistraten, ansetts skyldiga att lösa protokoll över förrättningen. För någon tid sedan erfor jag emellertid av borgmästaren i Malmö, att magistraten därstädes ansåg någon sådan skyldighet icke föreligga. Då jag i anledning härav blev tveksam, anställde jag kort före min avgång från borgmästareämbetet en enquête i frågan bland magistraterna i riket. Resultatet blev följande: att 62 magistrater ansågo sådan skyldighet föreligga, att 16 magistrater ansågo sådan skyldighet icke föreligga samt att 7 förklarade sig tveksamma om författningens mening. Samtidigt erhöi jag den underrättelsen, att medan jag övervägde eventuellt övergivande av Stockholms magistrats praxis för den förnämligare uppfattning, som gjort sig gällande i Malmö magistrat, hade den senare tagit sitt parti och ändrat sin praxis till överensstämmelse med vad som gällde för huvudstaden.

Vilka meningar man än hyser i sakfrågan, bör det vara ostridigt, att författningen bör skrivas tydlig, så att en enhetlig praxis för riket kan uppstå.

Beträffande själva saken hyser jag numera den uppfattningen, att ansökan om vigsel ej kan likställas med vanliga ansökningar om rättshjälp. Över kyrklig vigsel föres icke ens något protokoll. Anteckning om förrättningen sker omedelbart i kyrkoböckerna, och någon särskild kostnad för kontrahenterna förekommer icke.

Det kan icke ha varit meningen med den borgliga vigselns införande att vid denna vigsel betunga kontrahenterna med en utgift av 4 kronor, som ej förekommer vid kyrklig vigsel. De magistrater, som anse skyldighet att lösa protokoll ej föreligga, utskrivna protokollsutdrag endast på särskild begäran. Vederbörande pastorsämbete underrättas emellertid av alla borgerliga vigselförrättare om de borgerliga vigslarna.

Uppfattningen om gällande skyldighet att lösa protokoll kan ju möjligen vara influerad i någon mån av sportelsystemet, där det i olikhet

med i huvudstaden ännu kvarstår. Någon roll i avlöningssystemen lär förevarande lösen ej spela och ej heller beräknats att spela.

På grund av vad sålunda förekommit hemställes,

att riksdagen ville besluta sådant förtydligande av § 12 i förordningen angående expeditiöslösen att till där uppräknade fall, för vilka ej någon är skyldig utlösa myndighets protokoll, tillägges »borgerlig vigselförrättning».

Stockholm den 22 januari 1931.

Carl Lindhagen.